

Dosarul nr.2rac-211/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: L. Bagrin
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău împotriva ÎI „Rotari Xenia” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 06 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău și menținută hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru prin care a fost respinsă acțiunea ca tardivă,

c o n s t a t ă:

La 29.05.2017, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată către ÎI „Rotari Xenia” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 4/21-4 din 19 decembrie 2003, între părțile litigante a fost semnat contractul de locațiune privind darea în locațiune a încăperilor cu suprafața de 132,1 m.p. din pasajul subteran din XXXX.

Potrivit pct. 1.4 și pct. 1.5 din contract, locatarul urma să achite chiria până la data de 5 a lunii curente perioadei de plată, conform determinării cuantumului minim al chiriei anuale.

Din conținutul actului Inspecției Financiare din 26 septembrie 2014 privind rezultatele inspecției tematice la Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău, efectuată în baza autorizațiilor și ordonanței Direcției de Poliție mun. Chișinău nr. 9937 din 13 august 2014, rezultă că datoria întreprinderii pârâte față de bugetul municipal constituie suma de XXXX de lei.

Respectiv, la 03 septembrie 2014 și 10 octombrie 2017, în adresa ÎI „Rotari Xenia” au fost înaintate somații, prin care s-a solicitat achitarea datoriei formate.

Reclamantul a indicat că, somațiile expediate au rămas fără răspuns și executare, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău a depus prezenta cerere de chemare în judecată, prin care solicită încasarea în beneficiul reclamantului a sumei de XXXX de lei cu titlu de datorie, precum și încasarea în beneficiul statului a taxei de stat.

Reprezentantul pârâtului - Rotari Anatolie nu a recunoscut cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea integrală a acesteia ca fiind neîntemeiată și tardivă, întrucât a fost înaintată cu omiterea termenului general de prescripție de 3 ani prevăzut de Codul civil.

Prin hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău către ÎI „Rotari Xenia” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

La 02 noiembrie 2018, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău a depus apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 06 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat asupra corectitudinii soluției instanței de fond privind respingerea acțiunii reclamantului ca tardivă, or, instanței nu i s-a solicitat repunerea în termen, nu au fost prezentate motive întemeiate pentru repunerea în termen.

Conform normelor procesual-civile, pentru a pune în mișcare o acțiune civilă, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de fond și formă, precum ar fi respectarea competenței jurisdicționale, a termenului de prescripție, existența capacității procesuale de exercițiu, respectarea regulilor cu privire la forma și conținutul cererii de chemare în judecată.

În acest context, instanța de apel a considerat că, la caz, soluția de respingere a cerințelor ca tardive, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru înaintarea acțiunii, ca urmare a expirării termenului, ar leza principiul securității raporturilor juridice.

Astfel, instanța de apel a respins ca vădit nefondate alegațiile apelantului precum că, acțiunea ar fi imprescriptibilă, or, la caz, acțiunea nu are ca obiect apărarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, dar încasarea datoriei pentru locațiunea acestuia, acțiune prescrisă termenului general de prescripție.

La 14.03.2019, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că prima instanță, cât și instanța de apel nu au determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, neapreciind probele prezentate de părți în corespundere cu

prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, multiaspectual, complet, în ansamblu și interconexiunea lor, aplicând incorect normele de drept material și prevederile contractuale.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 06 februarie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 11 februarie 2019 (f. d. 184), iar recursul a fost depus la 14 martie 2019. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 06 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de

apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului municipal Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova